

Aby váš UNIX skvěle shell...

...budete se muset naučit hodně triků a fíglů. Mnohé z nich pochyťte na Internetu, od známých a z jiných zdrojů, ale časem vám to jistě nebude stačit a budete si chtít některé z nich upravit anebo dokonce sami napsat. Při tom se budete muset více či méně ponořit do studia nástroje, bez něhož v operačním systému unixového typu neuděláte prakticky nic. Tím nástrojem je *shell*.

Termín *shell* označuje jednak *interpret příkazů* – tedy tu součást (či spíše nadstavbu) systému, která čte a vykonává příkazy zadané uživatelem – a jednak vlastní *jazyk* tohoto interpretu. Tato kniha vám nabídne stručný přehled těch nejdůležitějších vlastností shellu a základních pomocných programů, tzv. *utilit*, které se při práci v shellu používají. To vše se budeme snažit ukázat na praktických příkladech. Pokud si budete zkoušet úlohy řešit sami a půjdete na to jinak, neznamená to, že jste udělali chybu. Cest k cíli vede vždycky více a ty naše sledují především určitý didaktický cíl. Některá řešení proto nepokrývají beze zbytku daný problém – pokud by takové řešení bylo vyčerpávající, vyčerpalo by totiž především čtenáře...

Kniha si rozhodně neklade za cíl postihnout téma nějakým systematickým výkladem. Takových knih popisujících vlastnosti, architekturu či ideové kořeny UNIXu existuje celá řada. Naše kniha se snaží uvést čtenáře do stylu, jakým se v shellu programuje. Vychází tedy z praktické potřeby – z podobné praktické potřeby, z jaké operační systém UNIX před bezmála čtyřiceti lety sám vyvstal.

Pro práci s touto knihou bude dobré mít přístup na nějaký počítač se systémem unixového typu. Jaký konkrétně to bude, je víceméně nezajímavé – budeme se totiž snažit používat jen takové vlastnosti, které vyhovují nejen rozličným normám ale dokonce i existujícím systémům. Ostatně samotné slovo „UNIX“ budeme používat v tom smyslu, jaký mu dali jeho tvůrci dávno před tím, než si ho všimla komerce. Pokud by se někdo domníval, že má na toto slovo výhradní právo (a že už v minulosti takové snahy byly), můžeme zodpovědně říci, že je nám to hluboce líto... Pokud se někde budeme odvolávat na *normu*, budeme mít na mysli dokument [1] (jemuž se také krátce říká „POSIX“) a budeme to činit bez přehnané víry v to, že nás i vás to ochrání od problémů s přenositelností našich programů.

Takže si najděte libovolný UNIX, zařídte si na něm účet (tedy uživatelské jméno a heslo), přihlaste se na něj a otočte stránku...